Bevorderende en belemmerende factoren die van invloed zijn op de arbeidsre-integratie van langdurig zieken

Haio: VAN HAEREN Annelotte , U.A.
Promotor:
Praktijkopleider: VAN DUPPEN Dirk

Context: Langdurig ziekteverzuim, dat sinds de laatste jaren een sterke stijging kent, heeft een negatieve impact op het individu. Het is gekend dat hoe langer het ziekteverlet duurt, hoe kleiner de kans op een terugkeer naar het werk wordt. Nochtans is er nog veel niet gekend over de factoren die arbeidsre-integratie beïnvloeden. Deze kwalitatieve studie peilde naar bevorderende en belemmerende factoren voor arbeidsre-integratie volgens langdurig zieken zelf en ging tevens na wat hun ervaringen met re-integratie waren.

Onderzoeksvraag: Wat zijn voor langdurig zieke patiënten bevorderende en belemmerende factoren die van invloed zijn op hun arbeidsre-integratie?

Methode: Er werden 14 diepte-interviews en 4 focusgroepen afgenomen bij in totaal 28 deelnemers die langer dan 4 weken langdurig ziek waren omwille van diverse aandoeningen. Voor de kwalitatieve gegevensanalyse werd gebruik gemaakt van zowel inductief als deductief coderen. De analyses werden uitgevoerd met behulp van Nvivo Pro, versie 11.

Resultaten: Vier grote groepen van belemmerende factoren voor arbeidsre-integratie werden geïdentificeerd: ziektegerelateerde, werkgerelateerde, maatschappelijke en persoonlijke/familiale factoren. Meer dan de helft van de deelnemers was in aanraking gekomen met arbeidsre-integratie. Zij ervaarden dit veelal als negatief. Onwil vanuit de werkgever om aangepast werk te voorzien, onvoldoende begeleiding tijdens het re-integratieproces en (dreiging van) ontslag omwille van medische overmacht waren de belangrijkste negatieve factoren. Als bevorderende factoren voor re-integratie werden werkgerelateerde, maatschappelijke en persoonlijke/familiale factoren aangehaald; zoals aangepast werk, sociale contacten en het willen leveren van een maatschappelijke bijdrage.

Conclusie: De resultaten van deze studie komen overeen met wat eerder in de literatuur werd beschreven. Zij tonen aan dat niet enkel aan- of afwezigheid van ziekte belangrijk is in het re-integratieproces, maar dat de bredere context een invloed heeft. Bij het optimaliseren van het re-integratieproces verdient het aanbeveling om gebruik te maken van het biopsychosociaal model en een multidisciplinaire aanpak, waarbij overleg tussen verschillende actoren (o.a. arbeidsgeneesheer, adviserend geneesheer, werkgever,') essentieel is.